

CD's vegne sige, at de synspunkter, jeg her er kommet med, også dækker CD.

Gert Petersen (SF):

SF's ordfører, hr. Villy Søvndal, kan desværre ikke være til stede, og jeg skal ikke her gå ind i detaljerne i lovforslaget, men blot meddele, at SF i ligestillingens navn stiller sig positivt til forslaget, og at vi så ser frem til udvalgsbehandling.

Jørgen Estrup (RV):

Som hr. Gert Petersen vil også jeg understrege ligestillingsaspektet i dette forslag. Det er jo det afgørende.

Den samfundstjeneste, som ligger i den almindelige værnepligt, bliver altså nu i form af værnepligtstilnende forhold også en mulighed for kvinder. Og jeg vil understrege, at ligestillingen jo stilles så meget i centrum, at det altså også bliver muligt at blive civil værnepligtig, altså militærnægter. Så dette er i sandhed et ligestillingsforslag.

Men jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at ligestillingen jo ikke kan gå så langt, at vi ændrer grundloven, og derfor er det altså en ordning på værnepligtstilnende vilkår, og det vil sige, at det er en frivillig ordning, der fundamentalt er kontraktbaseret, og derfor er det også det, som er grundlaget for lovgivningen.

Og det har selvfølgelig været en del af det, der har måttet afklares undervejs, og fra radikal side vil vi erklære os overordentlig tilfredse med det resultat, der her er nået.

Det er vigtigt, at man i en sådan ordning, hvor man så at sige prøver at modellere en grundlovsbestemmelse i almindelige lovparagraffer, ikke glemmer, at det i sidste ende bygger på frivillighed, og at det derfor også må give rettigheder til dem, som nu melder sig frivilligt til denne ordning. Det mener vi at man har opnået. Det er vi godt tilfredse med.

Det er også vigtigt at understrege, at med de kontraktforhold, der nu er baggrund for det, får man også slået fast, at der er forskelle mellem de mandlige værnepligtige, som er det på grundlovens basis, og de kvinder, som altså nu kommer ind i forsvaret på værnepligtstilnende vilkår, så man ikke blander tingene sammen. For motivationen kan i visse tilfælde være forskellig og dermed også f.eks. gøre arbejdet vanskeligere for de værnepligtige tillidsmænd, hvis

de også skal varetage de interesser, der her gør sig gældende.

Vi har selvfølgelig brug for at se, hvordan denne ordning kommer til at virke i praksis, og vi har også brug for mere generelt at diskutere værnepligtsordningen som sådan. For når man i dag spørger unge mennesker, er det oplagt, at de har en fornemmelse af, at systemet er ulogisk, og derfor er vores tilslutning til dette forslag i ligestillingens navn ikke ensbetydende med, at vi har glemt den diskussion om værnepligtsbegrebet som sådant, som nu er nødvendig, og den vil jo bl.a. komme til at foregå i Forsvarskommissionen.

For jeg tror, man må se i øjnene, at hvis man skal fastholde det, som er hovedmålsætningen for grundlovens værnepligtsbestemmelser, er der brug for en modernisering og en tilpasning til den type forsvarssituation, som det danske samfund er i nu, hvor den sikkerhedspolitiske udvikling har taget en så kraftig ændring, som der er tale om, men det vil vi jo få lejlighed til at vende tilbage til.

Vi støtter meget gerne dette lovforslag.

Annette Just (FP):

Jeg tror sjældent, jeg har været så glad for at skulle være ordfører på et forslag, som jeg er på det her.

For det går helt tilbage til 1960'erne, hvor man forsøgsvis startede med at ansætte kvinder i nogle job, som man mente at kvinder nok også måtte kunne klare, hvis de absolut ville. I begyndelsen var det inden for flyvevåbnet, og jeg hørte til de første, der i 1965, som det er blevet sagt, gennem Kvindeligt Flyvekorps blev ansat i flyvevåbnet.

Og jeg må indrømme, at jeg lige siden de 18 år – siden hen også i tilknytning til hjemmevernet – er blevet ved med at arbejde for, ikke blot at der skulle være ligestilling for mænd og kvinder i forsvaret af kongeriget Danmark, men også at mænds og kvinders arbejde i forsvaret skulle have lige værdi.

Og jeg vil godt have lov til at sige det så højtideligt, fordi det er en hjertesag for mig. Og det er en hjertesag, som har bevirket, at jeg op igennem 1970'erne har skrevet til Fremskridtspartiet og sagt: Skal vi ikke lave et lovforslag, der siger, at »værnepligt for mænd« betyder »værnepligt for alle unge, der er fyldt 18 år, mænd som kvinder«? Men det kom ikke helt frem. Så der er sandsynligvis ikke nogen her i salen, der har set det forslag, som jeg lavede dengang, men.